

ปีที่ 32 ฉบับ 10991 วันศุกร์ที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2561 หน้า 15

'สวนช.' แก้ววิจัยซ้ำซ้อน ยุบ-ตั้ง-เปลี่ยนเพื่อประโยชน์ชาติ

* ชุติพร อร่ามแคส

qualitylife4444@gmail.com

กรุงเทพธุรกิจ ● อย่างที่ทราบกันดีว่าประเทศจะเดินหน้าแข่งขันกับนานาประเทศได้นั้น ส่วนหนึ่งต้องเกิดจากฐานงานวิจัยในการขับเคลื่อน สร้างสรรค์นวัตกรรมเทคโนโลยี คำสั่งที่ 62/2559 เรื่อง การปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ เมื่อวันที่ 6 ต.ค.2559 กำหนดให้มีสภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวนช.) ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย 2 คน เป็นรองประธาน รัฐมนตรี 19 กระทรวง หัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน เป็นกรรมการ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

สวนช.มีอำนาจเบ็ดเสร็จ

สุพจน์ หารหนองบัว อดีตกรรมการบูรณาการบริหารจัดการปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรม ในสภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวนช.) กล่าวว่า สวนช.มีอำนาจในการประมวลปัญหาอุปสรรค ข้อดี ข้อเสีย ของทุกหน่วยงาน และทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงทำหน้าที่ขมวดออกมาเป็นพระราชบัญญัติ ตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานเดียวของประเทศ เป็นผู้ดูแลในทุกเรื่องเกี่ยวกับงานวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ โดยตามหลักและโครงสร้างที่กำหนดไว้ถือว่า จะช่วยปรับปรุงระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้อย่างดี เนื่องจากต้องยอมรับว่าขณะนี้หน่วยงานเกี่ยวข้องกับงานวิจัย 400 กว่าหน่วยงาน มีความเทอะทะ และทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

แก้ปัญหาวิจัยของประเทศ

ตามบทบาทหน้าที่ของ สวนช. การกำหนดทิศทางนโยบาย ยุทธศาสตร์ รวมทั้งปรับปรุงระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศตลอดจนกำกับติดตามการบริหารจัดการ การจัดสรรงบประมาณ และประเมินผลการดำเนินการให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีเอกภาพเพื่อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการวิจัยของประเทศและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน ส่งผลให้โจทย์หลายๆ เรื่องที่เป็นปัญหาวิจัยในอดีตได้ถูกแก้ไข

ทั้งนี้ทุกหน่วยงานมวลจะจัดซื้อจัดจ้าง ต้องใช้ระเบียบพัสดุของกระทรวงการคลังเป็นตัวกำหนด แต่ในร่างพระราช

ร่าง พ.ร.บ.แต่แห่งการนำไปใช้จริง

ทั้งนี้ในการทำวิจัย การสนับสนุนการวิจัยจะเป็นการดำเนินการในเรื่องของคนกับเรื่องของงาน ซึ่งถือเป็นร่าง พ.ร.บ.ที่ดีมาก แต่ร่าง พ.ร.บ.นี้ เน้นไปที่ตัวเนื้อหาทั้งหมด ทำให้ต้องดูการนำไปใช้จริงว่าเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่ เพราะต่อให้ร่าง พ.ร.บ.กำหนดไว้ดีอย่างไร ก็ต้องดูการนำไปใช้ว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิด

“ประเด็นที่ผมเป็นห่วงคือ การนำไปใช้จริง และอยากเห็น 1 หน่วยงาน 1 ภารกิจ เพื่อลดความซ้ำซ้อน เพราะทุกวันนี้ทุกหน่วยงานทำงานวิจัยที่ใช้ประโยชน์ทุกเรื่องและเกิดความซ้ำซ้อน ทำอย่างไรให้ 400 หน่วยงานที่มีอยู่

“

**สวนช.มีอำนาจเบ็ดเสร็จ
มีอำนาจเกือบเป็น ม.44
เรียกได้ว่าจะยุบ จัดตั้ง
เปลี่ยนหน้าที่หน่วยงาน
ทำได้หมด**

สุพจน์ หาสหนองบัว

**บัญญัติการวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ.... กำหนดว่า สวนช.ไม่ต้องใช้ระเบียบ
ดังกล่าว สามารถกำหนดได้เองเพื่อ
ความคล่องตัว**

อีกทั้งเปิดโอกาสให้สามารถมอบให้
งานวิจัยไปใช้ในหน่วยงานใดก็ได้ ไม่ว่าจะ
รัฐหรือเอกชนเพื่อประโยชน์ของประเทศ
รวมถึงการลงทุน ภาคเอกชนและราชการ
สามารถร่วมกันลงทุนทำวิจัยในมหาวิทยาลัย
ได้ และระบบฐานข้อมูล ก่อนหน้าในงาน
วิจัยมีความซ้ำซ้อนกัน แต่หลังจากนี้
ทุกหน่วยงานต้องส่งข้อมูลเข้าฐานระบบ
เพื่อจะได้ทราบว่ามีงานวิจัยซ้ำซ้อน
หรือไม่ เอกชนสามารถเข้ามาดูงานวิจัย
จากระบบฐานข้อมูลได้

**ทำหน้าที่ของตนเองและไปสู้เป้าหมายได้
ซึ่งอยากเสนอให้ สวนช.สั่งการ 1 หน่วยงาน
1 ภารกิจ เช่น มีหน้าที่ให้ทุนก็ให้ทุน มี
หน้าที่วิจัยก็ต้องวิจัย เป็นต้น”**

อดีตกรรมการบูรณาการบริหารจัดการ
ปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรม เสนอว่าการ
สร้างคน ซึ่งนักวิจัยไทยไม่แพ้นักวิจัยต่างชาติ
แต่ตอนนี้มีเพียงหน่วยงานเดียวที่สนับสนุน
วิจัยพื้นฐาน คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย (สกว.) จึงอยากเสนอให้กำหนด
หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงหน่วยงาน
เดียวที่ต้องสนับสนุนทุนวิจัยพื้นฐานเท่านั้น
และรัฐต้องไม่ถามว่าผลงานได้ใช้ประโยชน์
ก็ขึ้น แต่สอบถามเกี่ยวกับงานวิจัยตีพิมพ์
ในวารสารระดับนานาชาติ การส่งเสริมให้
มหาวิทยาลัยทำงานวิจัย เพราะถ้าไม่มีงาน
วิจัยพื้นฐาน ประเทศจะลำบาก

“อยากให้ สวนช.เอาจริงเอาจังกับ
มหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยยับเรื่อง
งานวิจัยมากกว่าทุกวันนี้ เนื่องจากขณะนี้
มหาวิทยาลัยไม่รู้ร้อนรู้หนาว ไม่ยับยั้ง
ยังทำทุกอย่างเหมือนเดิม โดยทั้งเรื่อง
ดังกล่าวอำนาจสถานนโยบายวิจัยสามารถ
ดำเนินการได้ อยากให้ใช้ยาแรง กำหนด
ให้แต่ละหน่วยงานทำอะไรบ้าง” สุพจน์
กล่าวทิ้งท้าย